

Funktsionalistlikus stiilis sekretär-kappe valmistati 1930.-1940. aastatel väiketöökodades eritellimusel. Kaunistuseks pähkli- ja tammevineer. 1950. aastatel säilis küll vorm, kuid katteks kasutati kõigest kasevineeri.

Funkmööbel

1930. aastatel sai paljudele eestlastele taskukohaseks uus, moodne mööbel, mida tema lihtsa vormi tõttu tuntakse funktsionalistliku mööbli nime all. Suur osa sellest mööblist valmistati eritellimusel väiketöökodades ja oli mõeldud konkreetse ruumi. Pärast sõda mööblivabrikud ja väiketöökodad natsionaliseeriti, aga artellide nimetuse all jätkati veel mõnda aega seda tüüpi mööbli tootmist. Kui enne sõda kasutati vineerimisel pähklit ja tamme, siis hiljem ainult kasepuitu ja töö muutus lohakaks. Sellise mööbli tootmine lõpetati alles 1960. aastatel.

Praegu on Euroopa piirid lahti ja antiigikaubandus rahvusvaheline. Vanamööblit tuuakse sisse igalt poolt, aga kõige rohkem ilmselt siiski Belgiast ja Hollandist pärit uusantiiki, mis ei ole vanamööbel. Veel mõned aastad tagasi peeti antiigiks üle saja aasta vanuseid esemeid. Nüüd on piir nihkunud 1940. aastani.

Viimaste aastate uus trend on mööbel Aasiast. On antiigipoode, kes kauplevad ehtsate Hiinast pärit antiikesemetega, samas on pakkumisel ka osavaid koopiaid, et mitte öelda võltsinguid.

Tänapäeva vanamööbliturg on keeruline, selles orienteerumine nõuab kogemusi ja teadmisi nii mööbliajaloo kui ka ajaloolistest tehnikatest. Tõeline mööblifriik on paremad palad ammu kokku ostnud ja jälgib nüüd tähelepanelikult turgu, kuhu ilmub aeg-ajalt ka midagi tõeliselt väärtuslikku, sest keegi sureb ja parandus läheb müüki, keegi lahutab ja jagab vara, keegi tüdineb lihtsalt vanavarast ära. Fakt on see, et tõelist, autentset vanaaegset mööblit ei saa enam kunagi juurde tekkida. ●

Laadatool ehk Läti tool. Seda müüdi Lõuna-Eesti laataidel. Väga levinud seal kandi taludes 1920.-1930. aastatel.